Uolo vt vbi ego ſum: ⁊ ipſi ſint. ſed addidit: Mecū. Eſſe
eni cum illo magnū bonū eſt. nā ⁊ miſeri pñt eē vbi ē ille:
ſed beati ſoli ſunt cum illo. ⁊ vt de viſibili q̄uis lōge diſ/
ſimili qualecunq; ſumamus exēplū ſicut cecus etiā ſi ibi
ſit vbi lux ē: non eſt tñ ipſe cum luce: ſed abſens eſt a pñte
ita non ſolū infidelis ſed etiā fidelis: etſi eſſe nunꝙ poſſit
vbi non ſit chriſtus: non ē tñ ipſe cū chriſto per ſpēm. nā
fidelē non eſt dubitandū eē cū chriſto ꝑ fidē. ſed hic ō ſpe
cie illa dicebat: in qua videbimus eū ſicuti ē. vñ adiūxit:
Ut videant claritatē meā quā dediſti mihi. Ut videāt di
xit: nō: Ut credāt. fidei merces ē iſta: nō fides. CHRY.
Non aūt dixit: Ut ꝑticipent gloriā meā: ſed Ut videant:
hoc occulte inſinuans qm̄ oīs requies ibi eſt filiū dei vi/
dere. Dedit aūt ei pater claritatē qñ euꝫ genuit. AVG.
Cū ergo viderim⁹ claritatē quā dedit pr̄ filio: etiā ſi eam
dici hoc loco intelligamus: nō quā pr̄ equali filio gignēs
eū dedit: ſed quā facto hoī filio dedit poſt mortē crucis.
Tunc fiet iudiciū: tunc tollet̄ ipius ne videat claritatē dñi
quā niſi illam qua deus ē. ſi ergo ſm̄ id qō filius de⁹ ē: ac
cipiamus hoc dictū: Uolo vt vbi ego ſum ⁊ ipſi ſint me/
cū. in pr̄e cū chriſto erimus: q̄ cū dixiſſet: Et videant cla/
ritatē quā dediſti mihi. cōtinuo ſubiūxit: Quia dilexiſti
me añ ꝯſtitutionē mūdi. In illo eni dilexit ⁊ nos añ cōſti
tutionē mūdi: ⁊ tunc predeſtinauit quod in fine facturus
eſt mūdi. BED. Claritatē igitur vocat dilectionē q̄ ipſe
dilectus eſt a pr̄e ante mūdi conſtitutionē: in illa claritate
⁊ nos dilexit ante conſtitutionē mūdi. THEO. Poſt
q̄ ergo pro fidelibus orauit: ⁊ tot illis ꝓſpera ꝓmiſit: po
nit quoddā piū: ⁊ ꝓpria manſuetudine dignū dicēs: Pr̄
iuſte mundus te nō cognouit. q. d. ego cuperē cūctos ho
mines cōſequi dicta bona que quidē pro fidelib⁹ implo
raui: ſed q2 ignorauerunt te: iō non cōtingent gloriā ⁊ co/
ronas. CHRY. Uidet̄ aūt mihi hoc ⁊ anxius dicere:
qm̄ eū qui ita bonus ⁊ iuſtus ē: cognoſcere noluerūt. nō
igitur hoc ē qō iudei dicūt: Qm̄ ipſi quidē te cognoſcunt
ego vō ignoro: ſed ecōtrario ē. vñ ſubdit: Ego aūt cogno
ui te: ⁊ hi cognouerūt: quia tu me miſiſti: ⁊ notū feci eis
nomē tuū: ⁊ notū faciā per ſpūmſanctū eis perfectaꝫ co
gnitionē dando. Si aūt didicerint quis es tu: ſcient quia
ego nō ſum ſepatus a te: ſed valde amatus ⁊ ꝓprius fili
us ⁊ coniūctus. Hoc vō ſuaſi eis: vt ego maneā in eis: et
ſic fidē que eſt i me ⁊ amatorē ſeruabūt certiſſime ⁊ hoc
eſt quod ſubdit: Ut dilectio qua dilexiſti me in ipſis ſit: ⁊
ego in ipſis. q. d. Ipſis me amantibus ego manebo i eis.
AVG. Uel aliter. Quid ē eū cognoſcere niſi vita eťna
quā mundo dānato non dedit: recōciliato dedit. Propte
rea itaq; mūdus nō cognouit: quia iuſtus es. hoc meriti
eius vt nō cognoſceret retribuiſti: ⁊ ꝓpterea mundus re
conciliatus cognouit q2 miſericors es: ⁊ vt cognoſceret
nō ei merito ſed grā ſubueniſti. deniq; ſequit̄: Ego autēꝫ
cognoui te. Ipſe fons grē eſt deus natura: hō autē de ſpi
rituſcō ⁊ virgine ineffabili gratia. deniq; quia grā dei ꝑ
ieſum xp̄m eſt dī: Et hi cognouerūt: ipſe eſt mundus re/
conciliatus: ſed iō q2 tu me miſiſti. ergo grā cognouerunt
Et notū feci eis nomē tuuꝫ ꝑ fidē: ⁊ notū faciā ꝑ ſpēm: vt
dilectio qua dilexiſti me in ipſis ſit. Qualis ē iſta locutō
tali ⁊ aplus vſus eſt: Bonū certamē certaui: nō ait: Bono
certamie: quod vſitatius diceret. quō aūt dilectō qua pr̄
dilexit filiū eēt in nobis: niſi quia mēbra eius ſum⁹: ⁊ in
illo diligimur cū ipſe diligit̄ totus. i. caput ⁊ corp⁹. Et iō
ſubiunxit: Et ego in ipſis. Eſt eni in nobis tanꝙ in templo
ſuo: nos aūt in illo ſm̄ q̄ caput noſtrū ē.

CA. XVIII.

Ec cum dixiſſet ieſus: egreſſus eſt cū
diſcipulis ſuis trās torrentē cedron:
vbi erat hortus in quē introiuit ipſe
⁊ diſcipuli eius: Sciebat autem ⁊ iu
das qui tradebat eum locū: quia fre/
quenter Jeſus cōuenerat illuc cū diſcipulis ſuis.

AVG. Terminato ſermone quē poſt cenā dñs ad di/
ſcipulos habuit: adiuncta orone quā dixerat ad patrem
eius paſſionē ioannes euangeliſta ſic exorſus eſt. Hec cū
dixiſſet ieſus: egreſſus eſt cū diſcipulis ſuis trans torrē/
tem cedron: vbi erat hortus: in quē introiuit ipſe ⁊ diſci
puli eius. Non aūt continuo hoc factum eſt cuꝫ eius illa
finita eſſet oratio. ſed alia quedā ſunt interpoſita que ab
iſto pretermiſſa apud alios euangeliſtas legūt. AVG.
de concor. euan. Facta ē eni contētio inter eos quis eorū
videretur eē maior: ſicut lucas cōmemorat. Dixit etiam
ipſe petro: ſicut ipſe Lucas ſubiungit: Ecce ſathanas ex/
petiuit vos vt cribaret ſicut triticum: ⁊ cetera que ibi ſe/
quuntur: Et hymno dicto: ſicut Mattheus et Marcus
commemorant: Exierunt in montem oliueti. Contexit
ergo narrationem Mattheus et dixit: Tunc venit Je/
ſus cum illis in villam que dicitur Gethſemani. Iſte lo/
cus eſt quem commemorat hic Joānes: vbi erat hortus
in quem introiuit ipſe et diſcipuli eius. AVGVSTI
NVS. ſuper Joannem: Ad hoc ergo valeat quod dictū
eſt: Hec cum dixiſſet: vt non eum ante opinemur ingreſ
ſum quā illa verba finiret. CHRYSOTOMVS.
Sed propter quid non dixit: Ceſſans ab oratione venit
illuc: quoniam oratio illa fuit loquela propter diſcipu/
los facta. De nocte autem vadit et flumen pertranſit: et
properat ad locum proditori cognitum: auferēs his qui
inſidiabantur: laborem. et oſtendens diſcipulis quoniaꝫ
volēs ad mortem venit. ALCVINVS. Dicit autem
Trans torrentem cedron: id eſt cedrorum. genitiuus eni
eſt grecus. Tranſit torrentem: quia de torrente paſſio/
nis bibit: vbi erat hortus vt peccatuꝫ quod in horto cō
miſſum fuerat: in horto deleret. Paradiſus enim hortus
deliciarum interpretatur. CHRYSOTO. Ne au/
tem audiens hortum eum occultari eſtimes ſubiungit.
Sciebat autem et iudas qui tradebat eum locum: quia
frequenter Jeſus conuenerat illuc cum diſcipulis ſuis.

AVG. Ibi ergo lupus ouina pelle contectus: ⁊ inter
oues alto patriſfamilias conſilio toleratus didicit: vbi
ad tempus exiguum diſpergeret gregem inſidijs appe/
tendo paſtorem. CHRYSOSTOMVS. Mul/
totiens autem ibi cum diſcipulis Jeſus ſingulariter con/
uenerat: de neceſſarijs loquens: et que non erat fas ali/
os audire. Facit autem hoc in montibus et in hortis ma
xime purum a tumultibus inquirens ſemper locum: ne
mens impediatur ab auditione. Ideo autem iudas illuc
venit quoniam multotiens chriſtus extra pernoctabat.
Iuiſſet autem ad domum ſi putaſſet euꝫ ibi inuenire dor
mientem. THEOPHILVS. Nouerat etiaꝫ iudas
dominum feſto tempore conſueuiſſe ſemper docere di/
ſcipulos aliquod ſublime. Erat autem ſolitus docere
huiuſmodi myſtica in talibus locis: ac quoniam tunc di
es erat ſolennis: arbitratus eſt illum eſſe illic et diſcipu/
los docere que ad celebritatem ſpectabant.

Iudas ergo cū accepiſſet cohortē: ⁊ a ponti
ficibus ⁊ phariſeis miniſtros: venit illuc cū later/
nis ⁊ facibus ⁊ armis. Jeſus itaq; ſciens oīa que
ventura erant ſuper eum: proceſſit ⁊ dixit ad eos
Quē queritis? Rñderunt ei: Jeſum nazarenū. Di
cit ei ieſus: Ego ſum. Stabat aūt ⁊ iudas: qui tra
debat eum cū ipſis. Ut ergo dixit eis: Ego ſum:
abierunt retrorſum: ⁊ ceciderūt in terrā. Iterū er
go iterrogauit eos: quē queritis? Illi aūt dixerūt.
Jeſum nazarenū. Rñdit Jeſus. Dixi vobis quia
ego ſum. Si ergo me queritis ſinite hos abire:
Ut ipleret̄ ſermo quē dixit. q2 quos dediſti mihi

Ca.XVIII.

non ꝑdidi ex eis quēq̄ȝ.

¶ GLO. Oſtenderat euangeliſta quomodo iudas ad lo
cū vbi chriſtus erat puenire potuerit: nūc oſtendit quō il
luc peruenit dicens: Judas ergo cū accepiſſet cohoꝛtem
⁊ a pontificibus ⁊ phariſeis miniſtros: venit illuc cū la-
ternis ⁊ facibus ⁊ armis. AVG. Cohoꝛs nō iudeoꝝ
ſed militū fuit. A pꝛeſide itaq̄ȝ intelligat accepta tāq̄ȝ ad
tenendū reū ſeruato oꝛdine legitime poteſtatis: vt nullus
tenentibus auderet obſiſtere: ꝙq̄ȝ ⁊ manus tanta fuerat
congregata: ⁊ ſic armata veniebat: vt vel terreret vel etiā
repugnaret: ſi quiſq̄ȝ chriſtū defēdere auderȝ. CHRY.
Sed qualiter cohoꝛti ſuaſerunt: quia milites erant: pecu
niarū gr̄a oīa facē meditātes. THE. Faces aūt afferūt
⁊ laternas: ne chriſtꝰ latēs i tenebꝛis fugerȝ. CHRY.
Multotiens autē aľs miſerunt cōpꝛehendere eum: ſed
non valuerunt. vnde manifeſtum eſt ꝙ tunc ſponte ſeipm
dedit. Propter quod ſubditur: Jeſus aūt ſciens omnia
que ventura erant ſuper eū: pꝛoceſſit ⁊ dixit ad eos: quē
queritis? THEO. Querit autem non vt volens ſci-
re. Nam vtiq̄ȝ nouerat omnia que ventura erāt ſuper eū
ſed oſtēdere volens quoniā cum pꝛeſens eſſet: ab eis vi
deri non poterat vel diſcerni. nam ſequitur. Dicit ei ieſus
Ego ſum. CHRY. In medio eni eoꝝ exiſtens exce-
cauit eoꝝ oculos. quoniā eni non tenebꝛe cauſa erāt: in
dicauit euangeliſta dicens: Qm̄ habuerūt lāpades. ſi vo
lāpades non eſſent: a voce saltē debebant agnoſcere. Si
vo ⁊ illi ignoꝛabāt: qualiter iudas ignoꝛauit qui cum eo
fuerat continue? Et ideo ſubdit: Stabat autē ⁊ iudas qui
tradebat eum cum ipſis. Fecit autem hoc ieſus oſtēdens
qm̄ non ſolum compꝛehendere eum non poſſent: ſed nec
videre in medio exiſtentē: niſi ipſe concederet. vnde ſub-
ditur: Ut ergo dixit eis: Ego ſum: abierunt retroꝛſuȝ: ⁊ ce
ciderunt in terram. AVG. Ubi nunc militum cohoꝛs
vbi terroꝛ ⁊ munimen armoꝝ: vna vox turbā odijs fe-
rocē armiſq̄ȝ terribilē ſine telo vllo percuſſit: repulit: ſtra
uit. Deus eni latebat in carne: ⁊ ſempiternus dies ita mē
bꝛis occultabatur humanis: Ut cū laternis ⁊ facibus q̄
reretur occidendus a tenebꝛis: quid iudicaturus faciet q̄
iudicandus hoc fecit. Et nunc vtiq̄ȝ per euangeliū: Ego
ſum dicit chriſtus: ⁊ a iudeis expectatur antichꝛiſtus: vt
retro redeant ⁊ in terram cadant: qm̄ deſerentes celeſtia
terrena deſiderant. ¶ GRE. ſuper ezechielē: Quid aūt
hoc ꝙ electi in facieȝ: ⁊ repꝛobi retroꝛſum cadunt: niſi ꝙ
omnis qui poſt ſe cadit: ibi cadit vbi no videt. qui vo an
ſe ceciderit: ibi cadit vbi videt. Iniqui ergo quia in iuiſi-
bilibus cadunt: poſt ſe cadere dicuntur: quia ibi coꝛruūt
vbi quod tunc eos ſequitur modo videre non poſſunt.
Iſti vo quia in iſtis viſibilibus ſemetipſos ſpōte deijciūt
vt in iuiſibilibus erigantur quaſi in faciem cadunt: q2 ti-
moꝛe cōpuncti videntes humiliantur. ¶ CHRY. De-
mū ne quis dicat: quoniā ipſe iudeos ad hoc idurit vt eū
occiderent: ſeipſum in manibus eoꝛum tradens: manife-
ſte oſtendit eis omnia que ſufficiebant eos reuocare. Sȝ
quia permanebant in malitia ⁊ nullam habebant excuſa
tionem tunc ſeipſum in manibus eoꝛuȝ tradidit. vnde ſe
quitur. Iterum ergo interrogauit eos: Quē queritis. Illi
ergo dixerunt: ieſum naȥarenū. Reſpondit ieſus: Dixi vo
bis quia ego ſum. AVG. Audierant pꝛimo: Ego ſum
ſed non cōpꝛehenderat: quia hoc noluit qui potuit q̄cq̄d
voluit. verū ſi nunq̄ȝ ſe ab eis permitteret appꝛehēdi: nō
quidē illi facerent ꝓpter quod venerant: ſed nec ipſe face
ret ꝓpter quod venerat pꝛoinde quia tenere volentibus
⁊ non valentibus oſtendit poteſtatem ſuam. iā tenebunt
eū vt faciat de neſciētibus volūtatē ſuā. vn̄ ſubdit: Si er-
go me queritis: ſinite hos abire. CHRY. q. d. Si me
queritis: nihil vobis ad hos cōe ē: Ecce meipſuȝ trado
vſq̄ȝ ad vltimā hoꝛā ad ſuos dilectionis conſeruantiam
demōſtrās. AVG. Inimicos iubet: ⁊ hoc faciūt quod
iubet: ſinunt. ſ. nunc eos abire quos non vult perire.

¶ CHRY. Unde euangeliſta oſtēdens ꝙ hoc non fuit eo
rum ꝓpoſiti: ſed vtus eius qui cōpꝛehenſus fuerat ſubiū
git: Ut ipleretur ſermo quē dixit quia quos dediſti mihi
non perdidi ex eis quēq̄ȝ. Perditionē aūt non hanc dixe
rat que ē moꝛtis: ſed illā eternam: euangeliſta vo ⁊ ō pn̄ti
moꝛte id accepit. AVG. Nunquid aūt non erant po
ſtea moꝛituri. Cur ergo ſi tunc moꝛerent: ꝑderet eos. niſi
q2 nondū in eū ſic credebāt: quō credūt q̄cūq̄ȝ nō ꝑeunt.

¶ Simon ergo petrus hn̄s gladiū eduxit eum
⁊ percuſſit pontificis ſeruū ⁊ abſcidit auriculā eiꝰ
dextram. Erat aūt nomen ſeruo malchus. Dicit
ergo ieſus petro: Mitte gladiū tuū in vaginam.
Calicē quē dedit mihi pr̄ n̄ vis vt bibā illum.

¶ CHRY. Petrus ꝯfidēs in ꝑdicta voce dn̄i ⁊ i his q̄
iam facta erāt: armat aduerſus eos qui ſupuenerā: vn̄ dꝛ
Simō ḡ pe. ha. gla. edu. eū ⁊ p. pō. ſer. Sȝ q̄liter q̄ iuſſus
erat nō perā hr̄e: neq̄ȝ duo veſtimēta gladiū hȝ? Mihi vi
det hunc foꝛmidās pꝛepaſſe dudū. THE. Uel ad opus
agni illo indigēs ferebat hūc etiā poſt cenā. CHRY.
Sȝ qualit̄ q̄ iuſſus erat nō alapā dare: homicida fit: quia
maxie nō ſe vlciſci iuſſus ē: hic aūt nō ſe vlciſcebat: ſȝ ma
giſtrū. Demū nondū ꝑfecti adhuc erāt ſȝ videbis poſtea
petrū verberatū ⁊ hūiliter ferentē. non ſine cā aūt ſubdit
Et abſcidit eius auriculā dextrā. Videt mihi eni ipetum
apoſtoli ſignificare: qm̄ ad ipȝ caput ipetū fecit. AVG.
Solus aūt hic euāgeliſta ēt nomē fui huiꝰ expꝛeſſit cum
dicit: Erat aūt no. ſer. mal. ſicut lucas ſolus ꝙ eius auri-
culā dn̄s tetigerit ⁊ ſanauerit eū. CHRY. Tūc. n. mi-
raculū fecit: ⁊ erudiēs nos qm̄ eis qui male faciūt bn̄facē
oȝ: ⁊ vtutē reuelās ſuā. nomē aūt ꝓpterea poſuit euāgeli
ſta: vt his qui tunc legerēt: liceret q̄rere ſi vere factuȝ ſit.
Seruū aūt eū ſūmi pontificis dicit: q2 magnū eſt qō fcm̄
eſt: non ſolū quia curauit: ſed q2 curauit eū qui ſup eū ve
nerat: ⁊ paulopoſt alapā daturꝰ erat. AVG. Malchꝰ
aūt interꝑtat regnaturꝰ. q̄d ergo auris pꝛo dn̄o āputata:
⁊ a dn̄o ſanata ſignificat: niſi auditū amputata vetuſtate
renouatū: vt ſit in nouitate ſpūs ⁊ nō in vetuſtate lr̄e: qō
cui pſtitū fuerit a xp̄o quis dubitet regnaturū eē cū xp̄o:
quod aūt ſeruus inuētus eſt: ⁊ hoc ad illā ptinet vetuſta-
tē: que in ſeruitutē generat: ſed cū acceſſit ſanitas figura-
ta eſt ⁊ libertas. ¶ THE. Uel ceſſio auris dextre ſerui
pꝛincipis ſacerdotū ſignū erat ſurditatis eoꝝ: que pꝛeci
pue in pꝛincipibus ſacerdotū inoleuerat. ꝙ aūt denuo re
ſtituta ſit auris: ſignificat vltimā repationē intellectꝰ i iſ-
raeliticis veniēte helia. AVG. Factū aūt petri dn̄s i-
pꝛobauit ⁊ ꝓgredi vltra ꝓhibuit. vnde ſeq̄t: Di. er. ie. pe.
Mitte gladiū tuū in vaginam. Etenim ille ad patientiaȝ
cōmonendus fuit: ⁊ hoc ad intelligentiā conſcribenduȝ.
¶ CHRY. Non ſolum aūt minis eū cohibuit: vt mat-
theus refert: ſed ⁊ aliter conſolatur eū dicens: Calicē quē
dedit mihi pr̄: non vis vt bibam illū. oſtendens qm̄ non
illoꝝ vtutis que fiebant erant: ſed ſue conceſſionis: ⁊ ꝙ
non eſt deo contrarius: ſed obediēs vſq̄ȝ ad moꝛtem.
¶ THE. In eo autē ꝙ ipſam calicē dicit ꝙ ſibi grata et
acceptabilis pꝛo ſalute moꝛtalium moꝛs videatur edi-
ſerit. AVG. Quod aūt a patre traditū ſibi dicit calicē
paſſionis: illud eſt quod ait apoſtolus. Filio ꝓpꝛio non
pepercit: ſed pꝛo nobis oībus tradidit eum. verum au-
ctoꝛ calicis huius eſt etiam ipſe qui bibit. vnde idē apl̄s
dicit: Chꝛiſtus dilexit nos: ⁊ tradidit ſeipſum ꝑ nobis.

¶ Cohoꝛs autē ⁊ tribunus ⁊ miniſtri iudeoꝝ
compꝛehenderunt ieſum: ⁊ ligauerunt eum ⁊ ad
duxerunt eū ad annaȝ pꝛimū. Erat eni ſocer cay
phe qui erat pontifex anni illius. Erat autē cay-
phas qui conſilium dederat iudeis: quia expedit
vnum hominem moꝛi pꝛo populo.

THE. Peractis cūctis que ſufficiēter ſe habebāt ad prohibendū iudeos: cū illi hoc nequāꝙ diſcernerēt tunc duci ſe pmiſit. vnde dicitur: Cohors ergo ꝛ tribun⁹ ꝛ miniſtri iudeorū cōprehenderunt Jeſum. AVG. Comprehenderunt ad quē non acceſſerunt nec audierunt: Accedite ad eum ꝛ illuminamini. Si eni ſic accederent nō euȝ manibus occidendū: ſed recipiendū corde comprehēderent. Nunc aūt qn̄ eum illo modo cōprehenderunt ab eo longius receſſerunt. Sequitur: Et ligauerunt eum. a quo ſolui potius velle debuerunt: ꝛ erāt forte in eis q̄ poſtea liberati ab eo dixerunt: Dirupiſti vincula mea. Poſtea vō ꝙ perſecutores tradente iuda dn̄m ligauerunt: vt intelligatur iudas non laudabilis vtilitate traditionis huius: ſed ſceleris voluntate dānabilis ſubditur: Et adduxerunt eum ad annā primū. CHRY. Pre delectatōe enim gloriabant in his que fiebant quaſi tropheum ſtatuentes. AVG. Nec tacet cām cur ita factū ſit ſubdēs Erat eni ſocer cayphe: qui erat pontifex anni illius. Merito ꝛ mattheus cum id breuius narrare voluiſſet: eū ad cayphām ductū fuiſſe cōmemorat: quia ꝛ ad annam pꝰ ideo ductus eſt: ꝙ ſocer eius fuerit: vt intelligēdū ſit hoc eundem cayphā fieri voluiſſe. BED. Quatenus dn̄ a cōſimili pontifice dānaretur: ipſe quoqꝫ minoris crimis reus haberetur. vel fortaſſis ſic domus eius ſita erat vt preterire eam non poſſent: ſiue diuinitus actum ē: vt qui erant affines ſanguine ſociarent in ſcelere. Sed quod dic̄ ꝙ eſſet pontifex anni illius: ſonat contrariū legi: in qua p̄ ceptū erat: vt vnus eſſet pontifex ſummus: quo mortuo ſuccederet ei filius ſuus: ſed iam pontificatus ambitione erat infectus. ALCVI. Refert eni ioſephus iſtum cayphām vnius anni ſacerdotium redemiſſe. Non ergo mirum ſi iniquus pōtifex inique iudicauerit: ſepe qui p auaritiā ad ſacerdotium accedit: per iniuſticiā in eo ſeruatur. CHRY. Ne aūt audiens vincula auditor tumultuet recoluit ꝓphetie qm̄ mors eius ſalus fuit orbis terrarū. vnde ſequit: Erat aūt cayphas qui conſiliū dederat iudeis: quia expedit vnū hominem mori pro populo: tāta eni ē vītatis ſupabūdantia: vt ꝛ inimici eā ꝓſonent.

Sequebatur autē Jeſum ſimon petrus ꝛ ali⁹ diſcipulus. Diſcipulus aūt ille erat notus pōtifici ꝛ introiuit cū Jeſu in atriū pontificis. Petrus autem ſtabat ad oſtiū foris. Exiuit ergo diſcipulus alius qui erat notus pontifici: ꝛ dixit oſtiarie: ꝛ introduxit petruȝ. dixit ergo petro ancilla oſtiaria. Nunquid ꝛ tu ex diſcipulis es hominis iſtius: dicit ille: Non ſum. Stabant aūt ſerui ꝛ miniſtri ad prunas quia frigus erat: ꝛ calefaciebant ſe. Erat aūt cū eis ꝛ petrus ſtans ꝛ calefaciēs ſe.

AVG. de con. euan. De petri tētatione que inter dn̄i contumelias facta eſt: non eodem ordine oēs narrāt. nā ipſas primo cōmemorat mattheus ꝛ marcus: deide petri tentationem. Lucas vō explicat prius tentationes petri: deīn dn̄i contumelias. Joannes autē incipit petri tētationem dicere cum dicit: Sequebatur aūt ieſum ſimon petrus: ꝛ alius diſcipulus. ALCVI. Ex deuotione ſequebatur magiſtrū: ꝙuis a longe ꝓpter timorē. AVG. Quis ſit aūt ille alius diſcipulus: non temere affirmādū eſt: quia tacet. Solet aūt ſe idē ioannes ita ſignificare et addere: quē diligebat ieſus: fortaſſis ergo ꝛ hic ipſe eſt. CHRY. Se aūt occultat hūilitatis gratia: eteni h magnā rectitudinē enarrat quō oībus fugientibus ipſe ſequitur: ſed preponit ſibi petrū ꝛ ſuiipſius coactus eſt meminiſſe: vt diſcas qm̄ certius alijs enarrat ea que facta ſunt in atrio quaſi intus exn̄s. Succidit aūt ꝓpriā laudē ſubdens: Diſcipulus aūt ille erat notuſ pontifici: ꝛ introiuit cum Jeſu in atriū pontificis: non eni hoc vt magnū quid de ſeipſo ponit: ſed quia dixit ꝙ intrauit cum ieſu ſolus: vt non eſtimes hoc excelſe mentis eē addit cām. Igit petrū veniſſe illuc amoris fuit: non intraſſe aūt intra timoris. vnde ſequit: petrus aūt ſtabat ad oſtiū foris. ALCV. Foris ſtabat qui negaturus erat dn̄m: nec erat in chriſto: qui chriſtū confiteri non erat auſus. CHRY. Sȝ quoniā ꝛ petrus intraſſet vtiqꝫ domū ſi ei conceſſum eēt indicauit ſubdens: Exiuit ergo diſcipulus alius: qui erat notus pontifici: ꝛ dix. oſ. ꝛ introduxit petrū. Ideo aūt ipſe eū non introduxit: quia chriſto adherebat ꝛ ſequebat eū. Sequitur: Dixit ergo ancilla oſtiaria: Nūquid ꝛ tu ex diſcipulis es hois iſtius: Dicit ille: Non ſum. Quid dicis o petre: Nōne prius dixiſti: Et ſi oportuerit aīam meam pro te ponam: quid ergo factū eſt: qm̄ nec oſtiarie fers interrogationē: non erat miles qui interrogabat: ſed oſtiaria vilis. neqꝫ dixit: Seductoris diſcipulus es: ſed hois illius: quod miſerentis erat. Dicit aūt: Nunquid ꝛ tu: q̄a ioannes intus erat. AVG. Sed quid mirū ſi de⁹ vera predixit: hō aūt falſa preſumpſit. Sane in iſta que iam cepta ē negatione petri debemus aduertere non ſolū ab eo negari chriſtū: qui dicit eū non eſſe chriſtū: ſed ab illo etiā qui negat ſe eſſe chriſtianū. Dn̄s eni non ait petro: Diſcipulū meum te negabis: ſed me negabis. negauit ergo ipſum cum ſe negauit eē diſcipulū. Quid aūt aliud iſto mō ꝙ ſe negauit eē xp̄ianū: ꝙmulti poſtea etiā pueri ꝛ puelle potuerunt mortē pro chriſti confeſſione contēnere et regnū celorū fortiter introire: quod tunc iſte nō potuit qui claues regni eius accepit. ecce vnde dictū eſt: Sinite hos abire: quia quos dediſti mihi: n̄ pdidi ex eis queꝙ. vtiqꝫ eni petrus ſi negato chriſto hinc iret: q̄d aliud ꝙ periret: CHRY. in ſermone de petro ꝛ helia: Jccirco aūt diuine ꝓuidentie ſecretū pmiſit vt primus ipſe laberet petrus. quo erga peccantes duriorē ſn̄iam propriȷ̄ caſus intuitu tparet. Petrus eni orbis terrarū doctor ꝛ magiſter peccauit ꝛ veniā impetrauit: vt hec indulgentie norma ꝛ regula iudicantibus preberet. Jccirco eni non angelis arbitror cōmiſſam ſacerdotij ptātem: ne cum ipſi minime peccarent: in peccatoribus ſine miſericordia vindicarēt. Hō paſſibilis ſupra hoies ordinatur vt dū ipſe i alijs ſuas recolit paſſiones: mitē apud eos ſe prebeat ꝛ benignū. THEO. Quidā tn̄ inanē quandā grām appropriantes petro dicunt ꝙ ideo negauit petrus quoniā volebat ſemper eſſe cū chriſto: ꝛ ſequi continue. Nouit eni ꝙ ſi fateretur ſe eē de chriſti diſcipulis: diuideret ab eo: ꝛ non hiet vltra ſpaciū ſequendi videndiqꝫ dilectū. vnde ſimulabat ſe officiū gerere miniſtrorū: ne vultus meſticia cognitus excluderetur. vnde ſequit: Stabant aūt ſerui ꝛ miniſtri ad prunas: quia frigus erat ꝛ calefaciebant ſe. Erat autem ꝛ Petrus ſtans cum eis ꝛ calefaciens ſe. AVGVST. Nō hyems erat ꝛ tn̄ frigus erat quale ſolet ē equinoctio verno accidere. GRE. ij. mo. Jam aūt int⁹ a charitatis calore petrus torpuerat ꝛ ad amorē pn̄t̄ vite quaſi ad pſecutorū prunas īfirmitate eſtuāte recalebat.

Pontifex ergo interrogauit Jeſum de diſcipulis ſuis ꝛ de doctrina eius. Reſpondit ei ieſus: Ego palam locutus ſuȝ mūdo. Ego ſemp docui in ſynagoga ꝛ in templo quo oēs iudei cōueniunt: ꝛ in occulto locutus ſum nihil. Quid me interrogas: Interroga eos qui audierūt quid locutus ſim ipſis: ecce hi ſciunt que dixerim ego.

CHRY. Quia xp̄o nullū crimen inferre poterāt de diſcipulis interrogabāt. vnde di: Pōti. er. in. ie. de di. ſu. fortaſſis vbi erant: vel cuius grā eos collegit. hoc autē dicebat quaſi ſeditioſum ꝛ nouarū rerū factorē eū redarguere volens: quaſi nullo alio attēdente ei ꝙ eius diſcipulis. THE. Explorat inſup de doctrina. vn̄ ſequitur Et de doctrina eius cuiuſmōi. ſ. foret vtrū a lege diſcrepans

pans ⁊ aduerſa moyſi: vt exinde occaſione concepta vt
dei emulū perdat. ALCVI. Non enim cognoſcēde ve
ritatis amore iterrogat: ſed vt cām inueniret qua eū accu
ſare potuiſſ ⁊ tradere romano pſidi ad dānādū. Sed
dñs ita tpauit rñſionē: vt nec veritatē taceret nec ſe defē
dere videref. Seqtur eni: Rñdit ei ieſus: Ego palā locut᷒
ſum mundo. ego ſemp docui in ſynagoga ⁊ in tēplo quo
omnes iudei ꝯueniūt: ⁊ in occulto locut᷒ ſū nihil. AVG.
Non pretereūda naſcitur hic queſtio. ſi eni ipſis diſcipu
lis nō loquebaf palā: ſed horā ꝓmittebat qn̄ palā fuerat
locuturus: quō palā locutus ē mūdo. Deinde ipſis diſci
pulis ſuis multo manifeſtius loquebaf qn̄ cū eis erat re
motus a turbis. tūc eni ⁊ pabolas apiebat: quas clauſas
ꝓferebat ad alios. Sed itelligendū eſt ita eū dixiſſe Pa
lam locutus ſū mūdo: ac ſi dixiſſet. Multi me audierunt
⁊ rurſus nō erat palam: qꝛ nō intelligebāt: ⁊ ꝙ ſeorſu di
ſcipulis loqbatur nō in occulto vtiqꝫ loquebatur. Quis
nāqꝫ in occulto loqtur qui coram tot hoibus loqtur: pre
ſertim ſi hoc loqtur paucis: quod per eos velit inoteſcer
multis. THEO. Reminiſcitur aūt hic ꝓphetie q̄ dicit.
Nō in occulto locutus ſū: nec in occulto terre tenebroſo.
CHRY. Uel locutus ē quidē in occulto: ſ non vt hi
eſtimabāt trepidās ⁊ ſeditionē faciēs: ſ vbi multorū au
ditione ſupiora erant que dicebanf. volēs autē ex ſupha
bundantia fidedignū ꝯſtituere ſuum teſtimoniū ſubdit:
Quid me iterro. Inter. eos qui audi. q̄d lo. ſū ipſis: Ecce
hi ſciūt que dixeri ego. q. d. Tu me de meis iterrogas: in
terroga inimicos meos q̄ inſidiātur mihi. ſicut aūt hec v̄
ba ꝯfidentis in eoꝝ que dicta erāt veritate. Hec ē eni ve
ritatis ialtercabilis demonſtratio: cū inimicos q̄s inuo
cat teſtes. AVG. Ipſa eni que audierāt ⁊ nō itellexerāt
talia erāt vt nō poſſet iuſte ac veraciter crimiari: Et quo
tiēſcūqꝫ iterrogando tentarūt vt iuenirēt vnde accuſarēt
eum: ſic eis rñdit: vt oēs eorū retūderenf doli: ⁊ calūnie
eorum fruſtarentur.

Hec aūt cum dixiſſet: vnus aſſiſtēs miniſtrorū
dedit alapam ieſu dicens: Sic reſpondes pontifi
ci? Reſpondit ei ieſus: Si male locutus ſum: teſti
moniū perhibe de malo: ſi autem bene: quid me
cedis? Et miſit eum annas ligatum ad cayphan
pontificem.

THEO. Cum ieſus aſtātiū iterpellaſſet teſtimoniū
volēs ſe miniſter excuſare ꝙ nō eēt de his q̄ admirabanf
ieſū pcuſſit eū. vñ dr̄: Hec aūt cū dixiſſet vn᷒ aſſiſtēs mi
niſtrorū dedit alapā ieſu dicēs: ſic rñdes pōtifici. AVG.
de cō. euā. Hic ſane oñdif ꝙ ānas pōtifex erat: nōdū eni
erat miſſus ad cayphā cū hoc diceref: Et hos duos ānā
⁊ cayphā pōtifices cōmemorat ēt lucas i initio euāgelij
ſui. ALCVI. Hic iplef ꝓphetia: Dedi maxillā meā pcu
tiētib᷒: ſ ieſus iniuſte pcuſſus māſuete rñdit. vñ ſeqf: Rñ
dit ei ieſus: Si male locut᷒ ſū teſtimoniū ꝑhibe de malo:
ſi āt bñ q̄d me cedis? THEO. q. d. Si hēs ex his q̄ nūc
a me ꝓlata ſūt repħēdere: oñde ꝙ male dixeri: qō ſi neq̄s
q̄d furis: vel ēt ſic: Si ꝓperā docui cū i ſynagogis doce
bā: certifica pricipē ſacerdotū: ꝙ ſic recte docui: ita vt ēt
vos miniſtri miraremini: q̄d me nūc cedis. quē pri᷒ admi
rabaris. AVG. Quid iſta rñſione veri᷒: māſueti᷒: iu
ſti᷒: Qui eni accepit alapā nūq̄d vellet eū qui pcuſſit aut
celeſti igne ꝯſumi: aut terra dehiſcēte ſorberi: aut correp
tū demonio volutari: aut ēt alia huiuſmōi q̄libet pēa vel
ēt grauiori pūiri. q̄d hoꝝ ꝑ potētiā iubeē ñ potuiſſ ꝑ quē
fact᷒ ē mūd᷒. niſi patiētiā nos docef maluiſſet q̄ vicit mū
dus. Hic dicet aliqs: cur nō fecit qō ipſe precepit: pcutiēti
.ſ. nō ſic rñdere: ſ maxillā debuit alterā prebeē. Quid ꝙ
⁊ māſuete rñdit: ⁊ nō ſolū maxillā alterā iteꝝ pcuſſuro: ſ
totū corp᷒ figendū pꝛepauit i ligno ⁊ hic poti᷒ demōſtra
uit ſua illa precepta patiēte nō oſtētatōe corporis: ſ cor
dis pꝛepatōe fiēda. Fieri eni pōt vt alterā maxillā viſibili

ter hō prebeat irat᷒ quāto ergo melius ⁊ reſpondet vera
placatus: ⁊ ad perferenda grauiora tranquillo animo ſit
paratus. CHRY. Quid igitur conſequēs erat: niſi aut
redargrere aut acceptare quod dictum ē. ſed hoc non fit
ea enim q̄ fiebāt nō erant iudiciū: ſed ſeditio ⁊ tyrannis.
Non inuenientes aūt quid plus facerēt: mittunt eū ligatum
ad cayphā. vnde ſequitur: Et miſit eū annas ligatū ad cay
pham pontificem. THE. Suſpicantes hunc cum aſtu
tior eſſet excogitare aliquid poſſe aduerſum ieſum dignū
morte. AV. Ad illum aūt ſicut matthe᷒ dicit. Ab initio
ducebatur qm̄ ipſe erat illius anni princeps ſacerdotum.
Alternis quippe itelligēdi ſūt ſolere annis agere pontifica
tum: ⁊ credendū ē ſm voluntatē cayphe id eſſe factū. vt ie
ſum primo ad annā ducerent: vel ēt domos eorum ita fu
iſſe poſitas: vt non deberet annas a tranſeuntibus prete
riri. BED. Quod autem dicit Ligatum: non ſic intelli
gendū ꝙ tunc tm̄ fuerit ligat᷒ ſed tunc ligatus ē cū eſt ca
ptus: itaqꝫ ligatū ad caypham miſit: ſicut ſibi fuerat pre
ſentatus: ſiue fieri potuit vt ad horā ſolueretur quaten᷒
diſcuteretur: poſt hoc diſcuſſus iterum ligaretur: ⁊ ſic ad
caypham mitteretur.

Erat autem ſimon petrus ſtans ⁊ calefaciens
ſe. Dixerunt ergo ei: Nunquid ⁊ tu ex diſcipulis
eius es? Negauit ille ⁊ dixit: Non ſū. Dicit ei vn᷒
ex ſeruis pontificis cognatus eius cui᷒ abſcidit pe
trus auriculam. Nōne ego te vidi in horto cū illo
Iterum ergo negauit petrus: ⁊ ſtatim gallus can
tauit.

AV. Cum dixiſſet euangeliſta ꝙ ieſū ligatū miſerat an
nas ad cayphā: reuerſus ē ad locū narrationis: vbi reliq̄
rat petrū: vt explicaret quod in domo anne de trina eius
negatione cōtigerat. vnde dicitur: Erat aūt ſimō petrus
ſtans ⁊ calefaciēs ſe. Hic recapitulat ꝙ ante iā dixerat.

CHRY. Uel multo ſtupore detinebatur: qui feruidus
erat: vt deducto ieſu de cetero non moueref. Sed hoc fit
vt diſcas. quāta nature ſit imbecillitas: cū de᷒ hominem de
reliquerit: ⁊ interrogat᷒ rurſus ēt negat. vnde ſequitur. Di
xerūt ergo ei: Nūquid ⁊ tu ex diſcipulis eius es. Negauit
ille: ⁊ dixit. Non ſū. AV. de con. euā. Hoc loco inueni
mus nō ante ianuā ſed ad focū ſtantē: ſecundo negaſſe pe
trū quod fieri nō poſſet: niſi iā rediſſet poſtea ꝙ foras exi
erat vt mattheus dicit. neqꝫ eni iā exierat: ⁊ foris vidit
eū altera ancilla: ſed cū exire eum vidit. i. cū ſurgeret ⁊ exi
ret: animaduertit eum: ⁊ dixit his qui erant ibi. i. q̄ ſimul
erāt ad ignē it᷒ i atrio. Et hic cū ieſu nazareno erat. Ille āt
q̄ foras exierat hoc audito rediēs iurauit illis cōtra nitē
tib᷒ qꝛ nō noui hominē. ꝯcide in eo ꝙ ioannes hic ait: Di
xerūt: Nūquid ⁊ tu ex diſcipulis ei᷒ es. qō redeūti ⁊ ſtan
ti dictū intelligim᷒. Hoc quoqꝫ confirmat: nō illā tm̄ alte
rā ancillā quā ꝯmemorat: in hac ſecūda negatiōe matthe
us ⁊ marcus: ſed ⁊ aliū quēdā ꝯmemorat lucas cū petro
illud egiſſe. vñ ioānes dicit: Dixerūt ergo ei. Ioannes aūt
ſecutus de tertia petri negatione ita explicat: Dicit vn᷒ ex
ſeruis pontificis: cognatus eius cui᷒ abſcidit petr᷒ auricu
lā: Nōne ego vidi te in horto cū illo. Quod mattheus et
marcus nō ſingulari ſed plurali numero enunciāt eos q̄
cū petro agebāt: cū lucas vnū dicat: Ioānes quoqꝫ vnū
eū cognatū ei᷒ cuius abſcidit petrus auricula: facile ē in
telligere aut pluralē numerū pro ſingulari vſitata locutio
ne vſurpaſſe mattheū ⁊ marcū: aut ꝙ vnus maxime tāqꝫ
ſciens ⁊ qui eū viderat affirmabat. ceteri aūt ſecuti ei᷒ fidē
petrū ſimul vrgebant. CHRY. Sed neqꝫ hortus i me
moriā ei᷒ reduxit eorū que ibi dicta ſunt: neqꝫ multa dile
ctio quā illic per verba multa. vnde ſequif: Iterum ergo
negauit petrus ⁊ ſtatim gallus cantauit. AV. Ecce me
dici cōpleta ē predictio: egroti coniuncta preſumptio. nō
enim factū ē quod ille dixerat: Animā meam pro te po

nā:ſed factum eſt quod ille predixerat: Ter me negabis.
CHRY. Euangeliſte vero ꝯcorditer negationē petri
ſcripſerūt:nō diſcipulū accuſantes:ſꝫ nos erudire volen
tes quātū malū ſit:nō deo totū ꝯcedere.ſed in ſemetipſo
ꝯfidere. BED. Myſtice aūt ꝑ primā petri negationem
illi deſignatur:qui ante paſſionē ipſiꝰ negauerūt eū eē de
um:ꝑ ſecūdā vero illi qui poſt reſurrectionē eiꝰ in diuini-
tatē pariter ⁊ hūanitatē offenderūt. Itē ꝑ primū gallican
tū ipſiꝰ deſignat capitis reſurrectio:ꝑ ſecūduꝫ illa que i fi
ne celebrabitur totius corporis. Per primā aūt ancillaꝫ
que petrū negare coegit deſignatur cupiditas:ꝑ ſecūdaꝫ
carnalis delectatio:ꝑ vnū ſeu plures ſeruos demones q̄
ſuadent chriſtum negare:

Adducūt ergo ieſum ad cayphaꝫ in pretori
um. Erat auteꝫ mane. Et ipſi nō introierūt in pre
toriū vt nō cōtaminarētur:ſed vt mād/ucarent pa
ſcha. Exiuit ergo pilatꝰ ad eos foras:⁊ dixit quā
accuſationē affertis aduerſus hoīem hūc? Reſpō
derūt ⁊ dixerūt ei: Si non eſſet hic malefactor nō
tibi tradidiſſemus eū. Dicit ergo eis pilatus: Ac
cipite ergo eum vos:⁊ ſm legem veſtraꝫ iudicate
eum. Dixerunt ergo ei iudei: Nobis nō licet īterfi
cere quēq̄. Ut ſermo ieſu impleretur quem dixit
ſignificans qua morte eſſet moriturus.

AVG. Reddit euangeliſta ad locū narrationis ſue vbi
eaꝫ reliquerat vt explicaret petri negationē. vñ dicit: Ad
ducūt ergo ieſum ad cayphā in pretoriū. Ad caypham
q̄ppe ab anna collega ⁊ ſocero eiuſ dixerat miſſū:ſꝫ ſi ad
cayphā:cur ad pretoriū quod nil aliud vult ītelligi q̄ vbi
preſes pilatus habitauit. BED. Pretoriū eni dicitur ſe
des pretoris. Pretores vero dicūtur ꝑfecti ſiue ꝑcepto-
res:eo q̄ ciuibus precepta donēt. AVG. Aut igit aliq̄
vrgente cā de domo anne:quo ad audiēdū ambo ꝯuene
rant. Cayphas perrexerat ad ꝑtoriū preſidis ⁊ ſocero ſuo
ieſū reliq̄rat audiēdū:aut i domo cayphe ꝑtoriū pilatꝰ
acceperat: ⁊ tāta domꝰ erat vt ſeorſū hītātē dñꝫ ſuū ſeorſū
iudicē ferret. AVG. de cō. euā. Tñ ad ipſū cayphaꝫ ab
initio ducebatur ad quē in extremo ꝑductus ē. ſed q̄ iam
tanq̄ ꝯuictū reum adducebant:cayphe iā antea viſuꝫ fu
erat vt ieſus moreretur:nulla mora īterpoſita ē quin occi
dendus pilato traderetur. Sequitur: Erat autem mane.
CHRY. Anteq̄ gallus cantaret ad cayphaꝫ ducitur:
mane vero ad pilatū:ꝑ que demōſtrat euangeliſta: q̄m ꝑ
totū intermediū noctis:a caypha īterrogatus in nullo re
darguitur:⁊ iccirco miſit eū pilato:ſꝫ illa alijs dimittenſ
enarranda:ipſe queſiuit qḋ deinceps ē. Sequitur eniꝫ: Et
ipſi nō introierūt in pretoriū. AVG. Hoc ē in eaꝫ ptē
domus quā pilatus tenebat ſi ipſa erat domus cayphe:
Cur aūt n̄ītroierūt exponit ſubdēs. Ut nō cōtaminarent
ſed manducarēt paſcha. CHRY. Quoniā tunc iudei
faciebāt paſcha:ipſe vero ante vnā diē tradidit paſcha.
reſeruās ſuā occiſionē ſexte ferie q̄n vetus paſcha fiebat
vel paſcha dicit totū feſtū. AVG. Dies eni agere cepāt
azimorū:q̄bus diebus cōtaminatio illis erat:in alienige
ne habitaculū ītrare. ALCVI. Paſcha eni proprie dice
batur dies illa qua agnus ad veſperā quartadecima luna
occidebat. Septē vero dies ſequētes dies azimorū dice
bantur:in q̄bus nihil fermētatū in domibus corū debuit
īueniri:ſed tñ dies paſchalis īuenit īter dies azimorū:vt
apud matheū. Prima aūt die azimorū acceſſerunt diſci-
puli ad ieſum dicētes: Ubi vis paremus tibi comedere
paſcha. Paſcha ēt dies azimorū inueniūtur noīati ſicut
hic: Ut manducarent paſcha. paſcha eni nō imolationeꝫ
agni hic notat que fiebat q̄rtadecima luna ad veſperā:ſꝫ
magnā ſolēnitatē que. xv. luna celebrabatur poſt agni im
molationē. quartadecima eni luna dñs ſicut ⁊ alij iudei

paſcha celebrauit. q̄ntadecima luna q̄n magna ſolēnitas
celebratur ē crucifixus:quartadecima vō luna cepit eē i
molatio ex quo captus ē in horto. AVG. O ipia ceci-
tas alienigene iudicis pretorio cōtaminari timebāt:⁊ fra
tris inocentis ſanguinē nō timebāt. Nam q̄ etiā dñs erat
⁊ vite dator q̄ occidebatur:nō eorū ꝯſcientie ſed neſcien
tie deputetur. THEO. Si pilatus vtcūq̄ ꝓcedēs miti
us ipſe idē egreditur. vñ ſeq̄tur: Exiuit ergo pilatꝰ ad eos
foras. BED. Hec āt erat ꝯſuetudo iudeorū:vt quē morti
reū iudicarēt:victū preſidi traderent:vt dū preſes victuꝫ
cerneret:ītelligeret morti addictū. CHRY. Sed vidēs
eū ligatū ⁊ a tot ductū:nō eſtimauit hoc argumētū eē īal
tercabile accuſatōnis:ſed īterrogat. vnde ſeq̄tur: Et dixit
eis: Quā accuſa. affer. aduer. hominē hūc? Incōueniēſ. n.
dicit eē iudiciū eos rapuiſſe:ſuppliciū autem illi cōcedere
Sed illi renuētes ex directo accuſationē:⁊ ꝯiecturis qui
buſdā vtūtur. vñ ſeq̄tur: R̄nderūt ⁊ dixerūt: Si nō eēt hic
malefactor nō tibi tradidiſſemus eū. AVG. Interrogē
tur atq̄ rñdeāt ab imūdis ſpiritibus liberati:ceci vidētes
mortui reſurgētes:⁊ quod oīa ſupat:ſtulti ſapiētes: vtrū
ſit malefactor ieſus:ſed iſta dicebant de q̄bus ꝑ ꝓphetaꝫ
iam ipſe predixerat: Retribuebāt mihi mala ꝓ bonis.
AVG. de cō. euan. Sed videndū eſt ne ꝯtra ſit qḋ lucas
dicit certa in eū dicta eē crimia: Ceperūt aūt illū inquit ac
cuſare dicētes: Hunc īuenimus ſubuertētē gentē nr̄am:⁊
ꝓhibentē tributa dari ceſari:⁊ dicentē ſe chriſtū regeꝫ eē
ſed ſm ioannē videtur iudei noluiſſe dicere criā:vt eorū
auctoritatē ſecutus pilatꝰ:q̄d ei obijcerēt deſineret quā
do ob hoc tm̄ nocentē crederet q̄ ſibi ab eiſ tradi meruiſ
ſe. ergo ītelligere debemꝰ ⁊ hoc dictū eē: ⁊ illud qḋ lucas
cōmemorauit. Multa eni dicta ⁊ multa r̄nſa ſūt. Unde i
narrationē ſuā q̄ſq̄ poſuit:qḋ ſatis eē iudicauit. nā ⁊ ipſe
ioānes dicit quedā que obiecta ſūt queſuis locis videbi
mus. Itaq̄ ſeq̄tur: Dicit ergo eis pila. Acci. eū vos ⁊ ſm
legē vr̄am iu. eū. THEO. q. d. Q̄m ad votū iudicium
poſcitis ⁊ ſupbitis:ac ſi nihil vnq̄ ꝓphanū egeritis acci
pite vos ⁊ dānate. ego nequaq̄ talis iudex efficiar. AL
CVI. Uel hoc dicit. q. d. vos q̄ legē habetis: citis quid
lex de talibus iudicet:ſm quod iuſtū eſſe ſcitis:ita facite.
Seq̄tur: Dixerūt ergo iu. no. nō licet īterfi. quēq̄. AVG.
Sꝫ nōne lex ꝑcepit ne malefactoribus preſerti ſeductori-
bus adeo q̄le iſtū putabāt ꝑcant? Sed ītelligendū ē eos
dixiſſe nō ſibi licere īterficere quēq̄ ꝓpter feſti diei ſancti
tatē quē celebrare iā ceperant. Ita ne oēꝫ ſenſū nimia ma
licia ꝑdidiſtis. vt iō vos a ſanguie inocētis īpollutos eē
credatis:q̄ eū fūdendū alteri traditis. CHR. Uel iō ip
ſi eū nō īterfecerūt:q̄ multū de ptāte eorū abſciſū erat eis
romanis rebus ſubiacētibus. Uel aliter: q̄ dixerat eis:
ſm legē vr̄am īterficite eū:volētes oñdere q̄ peccatū eiuſ
nō ē iudaicū dicūt: Non licet nobis. Nō eni ſm legē nr̄am
peccauit:ſꝫ crimē eiuſ ē publicū q̄ ſe regē dixit:vel q̄ eū
crucifigi cupiebāt:vt ēt mō mortis eū diffament. nō aūt
licebat eis crucifigere. Sꝫ quod alio mō īterficiebāt: mō
ſtrat ſtephanus ab eis lapidatus. Et iō ſubdit: Ut ſermo
ieſu ipleret quē di. ſignificās q̄ morte eēt moriturꝰ:q̄m. ſ.
iudeis crucifigere nō licebat. aut dicit hoc euāgeliſta:q̄m
non ab eis ſolū:ſꝫ ⁊ a gentibus debeat īterfici. AVG.
Sic enim legimus apud marcū vbi ait. Ecce aſcēdimus
hieroſolymā ⁊ filius hoīs tradet principibus ſacerdo-
tū ⁊ ſcribis:⁊ tradēt eū gentibꝰ. Pilatus aūt romanꝰ erat
eūq̄ in iudeā romani preſidē miſerāt. Ut ergo iſte ſermo
ieſu impleretur. i. vt eum ſibi traditū gentes interficerent
noluerunt eum accipere dicentes: Nobis non licet.

Introiuit ergo iterum in pretorium pilatus:
⁊ vocauit ieſum. ⁊ dixit ei: Tu es rex iudeorum?
Reſpondit ieſus:a te meipſo hoc dicis:an alij di
xerunt tibi de me? Reſpondit pilatus: Nunquid
ego iudeus ſum? Gens tua ⁊ pontifices tui tradi
derunt

derunt te mihi. Quid feciſti? Rñdit ieſus: Regnū
meum non ē de hoc mūdo. Si ex hoc mūdo eēꝫ
regnum meuꝫ: miniſtri mei vtiqꝫ decertarent vt ñ
traderer iudeis. Nūc autē regnum meū nō ē hic.
Dixit itaqꝫ ei pilatus: Ergo rex es tu? Reſpondit
ieſus. Tu dicis: qꝛ rex ſum ego. Ego in hoc natꝰ
ſum: ⁊ ad hoc veni in mūdum: vt teſtimoniū ꝑhi
beam veritati. Omnis qui ē ex veritate audit vo
cem meā. Dicit ei pilatus: Quid eſt veritas?

CHRY. Pilatus ab odio iudeoꝝ eripi volens iudi
cium nō ꝓtraxit in longū. vnde dicit: Introiuit ergo iterꝝ
in ꝓto. pila. ⁊ vo. ieſū. THEO. Seorſū eo ꝙ magnā
hēbat de eo ſuſpitionē. Proponebat aūt oia exquiſite ri
mari: amoto ſtrepitu iudeoꝝ. vnde ſeqtur: Et dixit ei: Tu
es rex iudeoꝝ. ALCVI. His verbis oñdit pilatus iu
deos obiecisse hoc criminis vt diceret ſe eē regē iudeoꝝ.
CHRY. Uel hoc pilatus a multis audierat qꝛ vo ni
hil illi hēbāt dicere: vt nō multa fieret inueſtigatio: qō cōi
ter dicebatur hoc i mediū ducere vult. Seqtur ⁊ rñdit ie.
A temetipſo hoc di. an alij ti. di. de me. THEO. In
nuit ex hoc pilatū eē vecordē ac idiſcrete iudicantē: ac ſi
diceret: Si hoc ex teipſo loqris pande ſigna mee rebelli
onis: at ſi ab alijs ꝑcepiſti: inqſitionē fac ordiariā. AV.
Sciebat vtiqꝫ dñs ⁊ quod ipſe iterrogauit: ⁊ qō ille rñſu
rus fuit: ſꝫ tñ dici voluit: nō vt ipſe ſciret: ſꝫ vt ꝯſcriberet
quod voluit vt ſciretur. CHRY. Nō ergo ignorās iter
rogat: ſed ab ipſo accuſari iudeos volēs. vñ ſeqtur: Rñ
dit pilatus: Nūqd ego iudeus ſū? AV. Abſtulit a ſe ſu
ſpitionē qua poſſet putari a ſemetipſo dixiſſe: id ſe a iude
is audiſſe demōſtrans. vnde ſubdit: Gens tua ⁊ pōtifices
tui tradiderūt te mihi. Deinde dicēdo: Quid feciſti? ſatis
oſtēdit illud ei pro crīe obiectū: tanꝙ diceret: Si te regeꝫ
negas: qd feciſti vt traderiſ mihi. qſi mirū ñ eēt: ſi ꝑuiedꝰ
iudici traderet q ſe diceret regē. CHRY. Reducit aūt pi
latū nō valde malū exñtem: ⁊ vult oñdere ꝙ nō ē hō nu
dus: ſed deus ⁊ dei filius: ⁊ quod formidauerat pilatus
diſſoluit tyrānidis ſuſpitionē. vñ ſeqtur: Rñdit ieſus: Re
gnū meū nō ē de hoc mūdo. AVG. Hoc ē quod bonꝰ
magiſter ſcire nos voluit: ſed nos voluit: ſed prꝰ nobis
demonſtrāda fuerat vana hoīuꝫ ō regno eiꝰ opinio: ſiue
gentiū ſiue iudeoꝝ: a qbus id pilatꝰ audierat: qſi ꝓpea fu
iſſet morte plectendꝰ ꝙ illicitū affectauerit regnū. vel qm̄
ſolēt regnaturi inuidere regnāti: ⁊ vꝫ cauendū erat: ne hu
ius regnū ſiue romanis ſiue iudeis eēt aduerſū. Quod ſi
iterrogante pilato ꝯtinue rñdiſſet: nō ēt iudeis: ſꝫ ſoliſ gē
tibꝰ hoc de ſe opinātibꝰ reſpōdiſſe videret. Sꝫ poſt rñſi
onē pilati: iā iudeiſ ⁊ gētibꝰ oppoꝛtuniꝰ aptiuſqꝫ reſpōdit
.q.d. Audite iudei ⁊ gētes: nō īpedio dominationē vr̄aꝫ
in hoc mūdo. Quid vultis āpliuſ. Uenite credēdo ad re
gnū qō nō ē de hoc mūdo. Quid ē eni eiꝰ regnū: niſi cre
dētes in eū qbus dicit. De hoc mūdo nō eſtis ꝙuis eos
eē vellet in mūdo. vñ ⁊ hic nō ait: Regnū meum nō eſt in
hoc mūdo: ſed nō ē de hoc mūdo. De mūdo ei ē quicqd
hoīum a deo qdē creatū: ſꝫ ex adā vitiata ſtirpe gnātum
ē. factū ē aūt regnū nō iaꝫ de mūdo: qcqd inde in chriſto
regeneratū ē. Sic eni nos deus eruit de ꝑtāte tenebraruꝫ
⁊ trāſtulit in regnū filij charitatis ſue. CHRY. Ul̄ hoc
dicit. qm̄ nō tenet regnū vt hic reges terreni tenēt: ſed qm̄
deſuꝑ hꝫ principatū q nō ē hūanuſ: ſꝫ multo maioꝛ ⁊ cla
rioꝛ. vñ ſubdit: Si ex hoc mūdo eſſet regnū meū miniſtri
mei vtiqꝫ decertarēt: vt nō traderer iudeis. Oñdit hic re
gni eius quod apud nos ē ibecillitatē: qm̄ a miniſtris hꝫ
foꝛtitudinē. ſuꝑius vero regnū ſufficiēs ē ſibiipſi nullo in
digens. Si igitur maius ē illud regnū: volēs captus ē ſe
ipſum tradēs. AVG. Cū autem ꝓbaſſet regnū ſuū nō eē
de hoc mūdo ſubdit: Nūc aūt regnū meū nō ē hinc. non
dicit: Non ē hic. hic enim ē regnū eius vſqꝫ ad finē ſeculi
habens intra ſe cōmixta zizania vſqꝫ ad meſſem: ſed tñ
nō ē hinc: qꝛ ꝑegrinatur in mūdo. THEO. Uel ideo
nō dicit, Nō eſt hic: ſed nō ē hinc. nam regnat in mūdo
⁊ vtitur eis ꝓuiſione: ⁊ iuxta votū cūcta diſponit. Nō eſt
aūt ab infimis ꝯſtitutū regnū eius: ſed celitus ⁊ ante ſecu
la. CHRY. Hinc aūt heretici accipientes occaſioneꝫ
alienū eum eē a mūdi conditione dicūt. Sꝫ cū dicit: Re
gnū meū non ē hinc: non priuat mūdum a ſua ꝓuidentia
⁊ prelatione: ſꝫ oñdit regnū ſuū nō eſſe humanū neqꝫ coꝛ
ruptibile. Seqtur: Dicit itaqꝫ ei pilatus: Ergo rex es tu. re
ſpondit ieſus: Tu dicis: qꝛ rex ſum ego. AVG. Non
qꝛ regem ſe timuit confiteri: ſed ita dictū ē: vt neqꝫ regē ſe
neget: neqꝫ regem ſe talē eſſe fateatur: cuiꝰ regnū putet eē
de hoc mūdo. Dictū eſt enim: Tu dicis. ac ſi diceret. Car
nalis carnaliter dicis. Deinde ſubiūgit: Ego in hoc natꝰ
ſū: ⁊ ad hoc veni in mūdū: vt teſti. perhibe. veritati. Non
ē ꝓducenda huius ꝓnois ſyllaba quod ait: In hoc natu ſ
ſū: tanꝙ dixerit In hoc natus ſum: ſed corripienda tanꝙ
dixerit: Ad hoc natus ſum: ſicut ⁊ ait: Ad hoc veni i mū
dum. vnde manifeſtuꝫ ē eum tēpoꝛalē natiuitatē ſuaꝫ hic
cōmemoꝛaſſe: qua icarnatus venit in mūdum: non illam
ſine initio qua deus erat. THEO. Uel aliter queſito ꝑ
pilatum ſi dñs eſſet rex. Ego inqt in hoc natus ſum. i. ad
hoc quia rex ſum. hoc enim ipſo ꝙ a rege ꝓductus ſū: me
quoqꝫ teſtoꝛ foꝛe regem. CHRY. Si igitur rex natus
ē: nihil niſi accipiens hꝫ. Ad hoc inquit veni: vt teſtimo
nium ꝑhibeam veritati: hoc ē vt hoc ipſum ſuadeā oībꝰ
Et notandū ē ꝙ ſuā humilitatē oñdit: duꝫ dicentibꝰ. Qm̄
malefactoꝛ ē: ferebat ſilens. quādo vero iterrogatus ē ō
regno: tūc locutus ē ad pilatū: erudiēs eum ⁊ reducēs ad
altioꝛa: ⁊ oſtendit ſe nihil verſutū opatum eē ꝑ hoc quod
dicit: Ut teſtimoniū ꝑhibeā veritati. AVG. Cum autē
chriſtus teſtimoniū ꝑhibet veritati: teſtimoniū ꝑhibet ſi
bi. eius quippe ē vox: Ego ſum veritas. Sed qꝛ nō oium
ē fides: adiungit atqꝫ ait: Omnis qui ē ex veritate: audit
vocem meā. Audit vtiqꝫ interioꝛibus auribus. i. obedit
mee voci: ac ſi diceret: Credit mihi. Quod vero ait: Oīs
qui ē ex veritate gr̄am cōmendauit: qua ſcḋm ꝓpoſituꝫ vo
cat: Nam ſi naturā cogitemus in qua creati ſumus: cum
oēs veritas creauerit: quis non ē ex veritate. ſed non oēſ
ſūt: qbus vt obediāt veritati ex ipſa veritate ꝑſtatur. Si
enim dixiſſet: omnis qui audit vocē meā ex veritate eſt:
ideo dictus ex veritate putaretur: qꝛ obtemperat verita
ti. Nō aūt hoc dicit: ſed ait: omnis qui ē ex veritate audit
vocem meā. Audit vtiqꝫ ac per hoc nō ideo ē ex veritate
qꝛ eius audit vocem: ſed ideo audit: qꝛ ex veritate ē: quia
hoc illi donum ex veritate collatū ē. CHRY. Hec aūt
dicens: attrahit ⁊ ſuadet fieri eoꝝ que dicūtur auditoꝛē.
ita deniqꝫ ⁊ eum cepit his breuibus verbis vt quereret:
Quid eſt veritas. ſequitur enim: Dixit ei pilatus: Quid
eſt veritas. THEO. Nam fere ab hominibus euanu
erunt: ⁊ a cunctis erat incognita dum eſſent increduli.

Et cum hoc dixiſſet iterum exiuit ad iudeos:
⁊ dicit eis: Ego nullam inuenio in eo cauſam. Eſt
autem conſuetudo vobis vt vnum dimittā vobis
in paſcha. Uultis ergo dimittam vobis regem iu
deoꝛum? Clamauerunt rurſum omnes dicentes:
Non hunc ſed barrabaꝫ. Erat āt barrabas latro

AVG. Cum dixiſſet pilatus: Quid eſt veritas. credo
in mentem illi veniſſe continuo ꝯſuetudineꝫ iudeoꝝ qua
ſolet eis dimitti vnuſ in paſcha: ⁊ ideo non expectauit vt
reſponderet ei ieſus: ne moꝛa fieret cum recoluiſſet moꝛē
quo poſſet eis in paſcha dimitti: quod eū valde voluiſſe
manifeſtū eſt. vnde dicit: Et cum hoc dixiſſet: iterum exi
uit ad iudeos. CHRY. Sciebat enim quidem quoni
am hec indigebat tempoꝛe interrogatio. opoꝛtebat autē
eum eripere ab impetu iudeoꝛum. iccirco ⁊ exiuit. AL
CVI. Uel non expectabat audire reſponſum: qꝛ foꝛte in

digniꝰ fuit audire. Seqꝛ: Et dixit eis: Ego nullā in eo
inuenio cām. CHR. Non dixit: qꝛ peccauit ⁊ dignꝰ ē
morte: donate eum feſto: ſed primū eū excuſans tunc ro-
gat ex abundanti: vt ſi nollēt eum vt innocentem dimitterē
ſaltem obnoxium donarēt xpi. Ideoqꝫ idūxit. Eſt autem
ꝯſuetudo vobis: vt vnū dimittā vobis in paſcha. BED.
Hec conſuetudo non erat legiſ ꝓceptū: ſed ex antiqua pa-
trū traditione deſcendit: vt ob recordationem liberatio-
nis ex egypto vnū etiaꝫ in die paſce dimitterent vinctū.
Deide exhortatiue dicit: vultiſ ergo dimittā vobis regeꝫ
iudeoꝝ. AVG. Auelli enim ex eius corde nō potuit ie-
ſum regeꝫ iudeoꝝ eſſe tanq̄ hoc ibi ſicut in titulo ipſa vi-
tas fixit de qua qd eſſet interrogauit. THE. Pulchre
aūt pilatus rn̄det per hoc ꝙ in nullo ieſus errauerit: ſed
fruſtra inquietat ab eis velut regnū deſiderās. Non eniꝫ
eum qui ſe regē aſſereret: ac emulū romane ptātis roma-
noꝝ vicarius abſoluiſſet. Quāobrē in hoc quod dixit:
Regē iudeoꝝ abſoluā: pꝛſus inoxiū ieſum pdit illuditqꝫ
iudeos. q. d. quē vos criminamini vt regē: ſe putantē hūc
ego abſolui, iubeo: quaſi talē nō exiſtentē. AVG. Sed
hoc audito: clamauerūt. vnde ſeqꝛtur: Clamauerūt oēs
rurſum dicentes. Non hūc ſed barrabā. Erat aūt barra-
bas latro. Nō reprehendimuſ o iudei ꝙ ꝑ paſcha libera-
ſtis nocentē ſed occidiſtis inocentē: quod tamē niſi fieret
veꝝ paſcha non fieret. BED. Quia ergo reliquerūt ſal-
uatorē ⁊ petiuerūt latronē: vſqꝫ hodie diabolus ſua la-
trocinia exercet i ipſos. ALCVI. Barrabas aūt interꝓ-
tatur: Iſte filius magiſtri eoꝝ. i. diaboli qui huic latroni
i ſuo ſcelē: iudeis i ſua pfidia magiſter fuit. CA. XIX.

Tunc ergo apprehendit pilatus ieſū
⁊ flagellauit. Et milites plectentes co-
ronam de ſpinis ipoſuerūt in capite
eius: ⁊ veſte purpurea circūdederūt
eū: Et veniebāt ad eum ⁊ dicebant
Aue rex iudeorum. ⁊ dabāt eis alapas. Exiuit ite-
rum pilatus foras: ⁊ dicit eis: Ecce adduco vobiſ
eum foras vt cognoſcatis qꝛ nullam inuenio i eo
cām. Exiuit ergo ieſus portās ſpineam coronam
⁊ purpureum veſtimentū. ⁊ dicit eis: ecce homo.

AVG. Cum iudei clamaſſent non ieſū ſibi dimitti a pi-
lato velle, ꝓpter paſcha: ſꝫ barrabā latronē: ſubdit. Tunc
ergo apprehē. pi. ie. ⁊ flagellauit. Hoc pilatus nō ob ali-
ud feciſſe credēdꝰ ē: niſi vt eiꝰ iniurijs iudei ſatiati ſufficerē
ſibi eſtimarēt: ⁊ vſqꝫ ad eius mortē ſeuire deſiſterēt. Ad
hoc ptinet ꝙ idē preſes ēt cohortē ſuaꝫ permiſit facere q̄
ſequūtur aut fortaſſis ⁊ iuſſit. dixit eni qd deinde fecerit
milites: pilatū tn̄ id iuſſiſſe nō dixit. Seqꝛtur eni: Et mili.
plec. coro. de ſpi. ipo. ca. eius: ⁊ veſte pur. cir. eū: ⁊ ve. ad
eū ⁊ di. Aue rex iu. ⁊ da. ei alapas. CHR. Quia enim
pilatus dixit eū regē iudeoꝝ ſchema ei ꝯtumelie de reli-
quo iponūt. BED. Nā pro diademate ſpineā illi ipoſue-
rūt, coronā: ⁊ pro purpureo veſtimēto quo reges veteres
vtebātur: veſtē purpureā ei circūdāt: vbi non dꝫ videri ꝯ-
riū: qd matheus dicit circūdediſſe chlamidē coccineā: qꝛ
vt origenes refert: vniꝰ ſūt materie coccꝰ ⁊ purpura. coc-
cule eni incidūtur: ⁊ ex his gutte ſanguiniſ fluūt: ex quibꝰ
vtriuſqꝫ generis tigit veſtimtū. et ꝙuiſ hoc milites illudē-
do facerēt nobis: tn̄ opabant myſteria. Nam ꝑ ſpineā co-
ronā nroꝝ deſignatur pctōꝝ ſuſceptio: q̄ ſicut ſpinas tra-
noſtri corporis geminat. In veſtimento purpureo caro
paſſionibus ſubiecta ſignificat. Purpura etiam veſtitur
cū de triūphis ſcōꝝ martyrū gloriat. CHR. Nō autē
iniūctio principis erat qd faciebāt: ſed ad grām iudaicaꝫ
hoc faciebāt: qꝛ neqꝫ circa initiū ab illo iuſſu iuerūt no-
cte: ſꝫ iudeis pecuniarū grā gratificātes oia audebāt. tot
aūt ⁊ talibus factis ipſe ſtabat ſilēſ. Tu vero audiēs hec
in mete habe ꝯtinue: ⁊ regē orbis terrarū ⁊ angeloꝝ dn̄ꝫ
videns ꝯtumeliā patientē: ⁊ oia ferentē ſilentio imitare.
AVG. Sic ēt iplebātur que de ſe dixerat xp̄s. ſic mar-
tyres iformabātur ad oia que per ſecutores libuit facere
ꝑferenda. ſic regnū qd de hoc mūdo nō erat: ſupbū mun-
dū nō atrocitate pugnādi ſꝫ patiēdi hūilitate vincebat.
CHR. Ut aūt ꝯuitiū qd a militibus factū erat: in euꝫ
videtes reſpirēt a paſſiōe coronatū ieſū adduxit ad eos.
vn̄ ſeqꝛtur: Exiuit iterū pi. fo. ⁊ di. eiſ: Ecce adduco vo. eū
fo. vt cog. qꝛ nullā in eo cām iuenio. AVG. Hinc appa-
ret nō ignorāte pilato hec a militibus facta: ſiue iuſſerit
ea ſiue permiſerit illa. ſ. cā quā ſupra diximus: vt hec eiꝰ
ludibria inimici libētiſſime viderēt ⁊ vlterius ſanguinem
nō ſitirēt. vn̄ ſeqꝛtur: Exiuit ergo ie. por. ſpi. co. ⁊ pur. ve.
Nō clarus iperio ſed plenꝰ obprobrio. Sequitur: Et dicit
eis: Ecce homo. q. d. Si regi iuidetis iaꝫ parcite: quia ab-
iectū videtis feruet ignominia: frigeſcat inuidia.

Cuꝫ ergo vidiſſent eum pontifices ⁊ miniſtri
clamabant dicentes: Crucifige crucifige eū. Dicit
eis pilatus: Accipite eum vos ⁊ crucifigite eum.
Ego non inuenio in eo cām. Reſponderunt ei iu-
dei: Nos legem habemus: ⁊ ſm legē dꝫ mori: qꝛ
filium dei ſe fecit. Cum ergo audiſſet pilatus hūc
ſermonem magis timuit.

AVG. Judeorum inuidia pro chriſti ignominia non
frigeſcit: inardeſcit potius ⁊ increſcit: vn̄ dr̄. Cū ergo vi-
diſ. eum pon. ⁊ mi. cla. di. crucifi. cru. eū. CHR. Uidit er-
go pilatus oia ianiter fieri. vnde ſeqꝛtur: Dicit eis pi. ac-
ci. eum vos ⁊ crucifigite. Execrātis ē hoc verbū ad rem
non cōceſſam eos ipellantis. Ipſi enim ducebāt eum: vt
eū preſidis iudicio hoc fieret: Contingit aūt ꝯtrariū: iudi-
cio pſidis eū magiſ abſolui. vn̄ ſeqꝛtur: Ego eni nō iuenio
in eo cām. Continue eni eū ab accuſationibus eruit. Un̄
manifeſtum ē qm̄ ⁊ priora ꝓpter illoꝝ ꝯceſſit inſaniā ſed
iudeos canes nil hoꝝ iuerecūdiā ꝯuertit. nam ſequitur
Rn̄derūt iudei: Nos legē ha. ⁊ ſm le. dꝫ mori: qꝛ fi. dei ſe
fecit. AVG. Ecce alia maior inuidia. pua qdē illa vide-
batur velut affectate illicito auſu regie ptātis: ⁊ tn̄ neutrū
ſibi ieſus mendaciter vſurpauit: ſed vtrūqꝫ verū ē. ⁊ vni-
genitus ē dei filius. ⁊ rex a deo ꝯſtitutus ſup ſyon montē
ſanctū eius: ⁊ vtrūqꝫ nūc demōſtraret: niſi quāto erat po-
tentior: tāto mallet eē patiētior. CHR. Adinuicē enim
ipſis diſputātibus ſilebat: iplens ꝓpheticū illō: ꝙ nō ape-
ruit oſ ſuū in humilitate ſua iudiciū eni ſublatū ē. AVG.
de con. euan. Hoc aūt poteſt congruere ei quod lucas cō-
memorat: in accuſatōe iudeorū dictū: hūc inuenimus ſb-
uertentē gentē nrām: vt adiungatur: qꝛ filium dei ſe fecit.

CHR. Deinde pilatus quidē timet ab ipſis auditis:
formidauit: ne forte veꝝ eēt quod dicebatur: ⁊ videretur
inique agere. vnde ſequitur: Cum ergo audiſſet pilatus
hunc ſermonem magis timuit. BED. Non timuit quia
legem audiuit. quia alienigena erat: ſed magis timuit ne
filiū dei occideret. CHR. Illi vero hoc dicētes n̄ hor-
ruerūt: ſed interficiunt eū pro qbꝰ oportuerat adorare.

Et ingreſſus ē pretorium iterum: ⁊ dicit ad ie-
ſum: Unde es tu? Jeſus aūt reſponſum nō dedit
ei. Dicit ergo ei pilatus: Mihi non loqueriſ? Ne-
ſcis qꝛ ptātem habeo crucifigere te: ⁊ ptātem ha-
beo dimittere te? Reſpondit ieſus: Non haberes
poteſtatem aduerſum me vllam: niſi tibi datuꝫ eſ-
ſet deſup. Propterea q me tradidit tibi maiꝰ pctm̄
habꝫ. Et exinde querebat pilatus dimittere eum.
CHR. Pilatus timore concuſſus: rurſus inquiſitōeꝫ
facit. vnde dicitur: Et ingreſſus eſt pretoriuꝫ iterum: ⁊ di-
cit ad ieſum: vnde es tu. Non autē vltra interrogat Quid
feciſti